

könyörtelenül süppedékes, a rézsünl-
lecsúszás különös hangot ad,
élelet vagy mélyet: „csengő homok”,
vagy percekig tartó zúgást,
mások elfedik a Napot.

Mire szétporlanak
„eol formák”: szüntelen vándorló
szalagdűnék, rácsdűnék,
löszbabák, szélbarázda-láncok,
minden élőt
maguk alá temető
tojás-, sarló-, szív-, patkóbuckák,
barkánok, sáncok.

Igazi művészet, amelyhez nem kell művész,
feltartóztathatatlanul változik,
új és meddő,
igazi rajz, amit senki sem néz,
önmagát rajzolja
önmagába; szép;
sivár; istenek mulatsága.

Sallay Kornélia fordításai

Petri György

SÍRVERS

Maya sorsára hagyta haló porát,
és vége neki, nincsen tovább.
Találhatunk még bármi nőt,
de olyat sohasem, mint Őt.
Könyörtelenül, rákmenetben,
megyek én is utána, menten.
Egy kicsit még éldegelek,
aztán a világ szerteszéled.
Nem volt elég? Legyen már végem!
Vagy azt mondod, Uram, hogy még nem?
Netán kegyesen búcsút intesz,
s tovább-létemtől eltekintesz?
Nekem jó. Vigyázz Marira!
Hát – – – ilyesféle a lira.